

Harry Potter a Kámen mudrců

Kapitola 1 - Chlapec, který zůstal naživu

Pan a paní Dursleyovi z domu číslo čtyři v Zobí ulici vždycky hrdě prohlašovali, že jsou naprosto normální, ano, děkujeme za optání. Byli opravdu poslední, od koho byste čekali, že se zaplete do něčeho podivného nebo záhadného, poněvadž takové nesmysly zkrátka a dobře neuznávali.

Pan Dursley byl ředitelem firmy jménem Grunnings, která vyráběla vrtačky. Byl to vysoký, tělnatý chlapík, který neměl málem žádný krk, zato měl velice dlouhý knír. Paní Dursleyová byla hubená blondýna a krk měla skoro dvakrát delší než jiní lidé, což se jí velice hodilo, poněvadž ho celé hodiny natahovala přes plot a slídila, co se děje u sousedů. Dursleyovi měli malého synka, který se jmenoval Dudley, a podle jejich názoru to byl ten nejúžasnější chlapec na světě.

Dursleyovi měli všecko, co si přáli, přesto však měli i své tajemství a ze všeho nejvíc se báli, aby ho někdo neodhalil. Měli strach, že by to snad vůbec nepřežili, kdyby se někdo dozvěděl o Potterových. Paní Potterová byla sestra paní Dursleyové, už několik let se však neviděly; po pravdě řečeno, paní Dursleyová předstírala, že žádnou sestru nemá, poněvadž její sestra a ten budižničemu, kterého si vzala za muže, se od Dursleyových lišili natolik, že víc to ani nebylo možné. Dursleyovy jí měla hrůza při pomýšlení, co by řekli sousedé, kdyby se Potterovi ukázali u nich v ulici. Dursleyovi věděli, že Potterovi mají také malého synka, ale nikdy ho neviděli. Ten kluk byl další důvod, proč o Potterovy ani trochu nestáli; nepřáli si, aby se jejich Dudley s takovým dítětem stýkal.

Když se onoho pošmourného, šedivého úterý, kdy náš příběh začíná, pan a paní Dursleyovi probudili, snad jenom zamračená obloha venku se zdála naznačovat, že po celé zemi se zakrátko začnou dít podivné a záhadné věci. Pan Dursley si brumlal sám pro sebe, jak si do práce vybíral svou nejošklivější kravatu; paní Dursleyová něco spokojeně žvatlala a potýkala se přitom s vřiskajícím Dudleym, aby ho dostala na dětskou židličku.

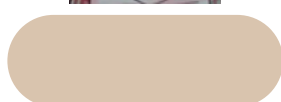
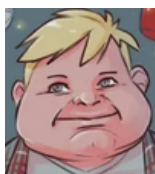
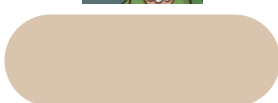
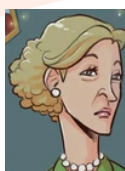
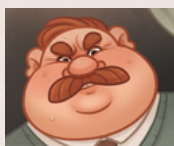
Ani jeden, ani druhý si nevšiml velkého puštíka, který proletěl kolem okna.

O půl deváté pan Dursley uchopil svou aktovku, líbnul paní Dursleyovou na tvář a pokusil se na rozloučenou políbit i Dudleyho, ale nepodařilo se mu to, poněvadž ten měl zrovna záchvat vzteku a házel mšlí po stěnách. „Máme to ale nezbedu,“ usmíval se blaženě pan Dursley, když vycházel z domu. Nasedl do auta a vycouval z příjezdové cesty k domu číslo čtyři.

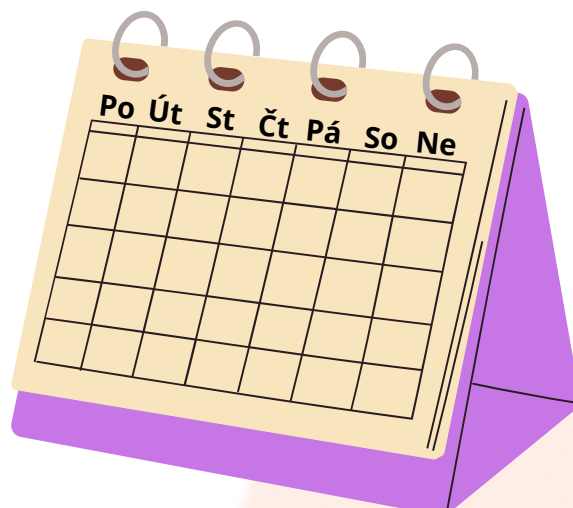
Už na rohu ulice postřehl první známku čehosi podivného – kočku, která si prohlížela plán města. Pan Dursley si na okamžik nepřipustil, co to vlastně vidí, ale pak prudce otočil hlavu dozadu a podíval se ještě jednou. Na rohu Zobí ulice stála mourovatá kočka, ale žádný plán města nikde neviděl. Co ho to proboha napadlo? Musel to být nějaký trik, který mu vyvedlo světlo. Pan Dursley zamrkal a upřeně se na kočku podíval, a ta mu upřený pohled oplatila. Na rohu zahnul a vyjel na hlavní silnici, nepřestával ji však sledovat ve zpětném zrcátku. Kočka si teď četla tabulku, na které stálo Zobí ulice – ne, dívala se na ni, poněvadž kočky přece nedovedou číst tabulky ani mapy. Pan Dursley se oklepal a pustil kočku z hlavy, a jak jel do města, nemyslel už na nic jiného než na velkou objednávku na vrtačky, o které doufal, že ji toho dne dostane.

Hned na kraji města mu však vrtačky vytlačilo z mysli něco jiného. Jak vězel v dopravní zácpě, která tu byla každý den, nemohl si nevšimnout, že na ulici je spousta podivně oblečených lidí. Měli na sobě dlouhé pláště! Pan Dursley nesnášel lidi, kteří se oblékali jinak než ostatní – ty háby, jaké si teď na sebe dokázali vzít ti mladí! Pomyslel si, že to je nejspíš nějaká přihlouplá nová móda. Bubnoval prsty na volant a pak mu pohled sklouzl na hlouček oněch podivínů, kteří stáli velice blízko a vzrušeně si mezi sebou šuškali. Pan Dursley ke svému rozhořčení zjistil, že někteří z nich už vůbec nejsou mladí; ano, tamhleten byl určitě starší než on, a na sobě měl smaragdově zelený plášť. Tomu se tedy říká odvaha! Náhle mu však svitlo: onen bláznivý nápad měl nejspíš jen upoutat pozornost a ti lidé zřejmě na něco vybírají... ano, je to jasné. Auto se konečně pohnula z místa, a když o několik minut později pan Dursley dorazil na parkoviště firmy Grunnings, myslel už zase na vrtačky.

- **Doplňte rodokmen. Podle čeho dokážete dát fotkám jména?**

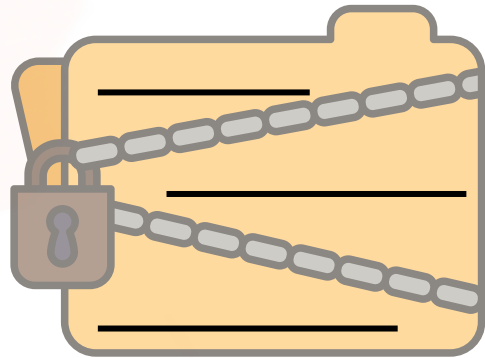
- **Vyznačte v kalendáři správný den, kdy se příběh začal odehrávat.**

- Vyberte nejvhodnější počasí pro den, kde příběh začal.

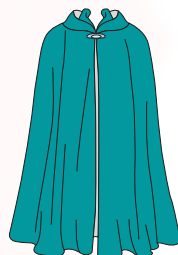
- Jaké tajemství Dursleyovi mají?

- Vyberte zvířata, která se vyskytují v úryvku.

- Vyberte novou módu, tak jak ji vnímá pan Dursley.

- Co podivného se stalo, že to nasvědčovalo tomu, že tento den nebude obyčejný?

- Představte si, že VŮBEC neznáte příběh Harryho Pottera. Co strašného Potterovi asi udělali, že se o nich u Dursleyových vůbec nemluví?

Zkuste napsat anotaci své první kapitoly (vyjděte z toho, co je v úryvku napsáno, nezapomeňte na název kapitoly):

Zkuste napsat anotaci celého svého příběhu:

Zkuste napsat stručný děj svého příběhu:

- **Co konkrétního nás odkazuje na nereálný příběh, konkrétně na fantasy?**
